

V Ljubljani, v petek, dne 15. septembra 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7— za inozemstvo: „ 2-30 „ 4-50 „ 9—		Redakcija in administracija: Spodnja Šiška šte. 97. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin.. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 30.

Hinko Nučič, slovenski gledališki igralec.

Kovarstvo in ljubezen: Ferdinand. (Rokoko.)

Tajfun: Dr. Tokeramo. (Japonec.)

Istrska Postojna. Japonsko brodovje v Jadranskem morju. K tatvini „Mona Lisa“. Desetletnica hrvaškega pevskega društva „Istarska Vila“.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.

VIII.

Zaušnice gospodične Gabrijele.

(Prosto po češkem izvirniku.)

(Dalje.)

Nato pa je izstopila in jaz sem ostal v kupeju kakor kak majhen boječ, sam s svojimi, vražje čudnimi bonboni: obljubljenimi zaušnjicami.

Res, take ločitve vendar nisem pričakoval: niti časa nisem imel, da bi ponovil: „Na svidenje!“ pravzaprav pa mi ni bilo treba biti žal, zakaj ne gre mi v glavo, čemu bi se moral veseliti na svidenje s človekom, ki pri sestanku rad daje zaušnice. A vi, gospodje, imate zelo tehten nauk: Zapomnite si: če vam reče dražestna mladenka, s katero ste se zabavali nekoliko ur v kupeju II. razreda brez prič in zelo prijetno in prijateljsko, da, zaupno, da vam poplača poljub, ki ga ji daste, z zaušnico, in če vas pozove, da to poskusite — ne poskušajte ničesar. Zakaj lahko pridete v nevarnost, da bode nekega mizernega krasnega dne — v Húdobí javno ali nejavno oklofutani ...

Vsak bo gotovo razumel, kako zelo sem se razveselil, ko sem se sedaj — čez leto dni — sešel s to nekrščansko kruto Gabrijele v Húdobí in poleg tega še v kopališčnem mestecu. Človek vendar ne gre v kopališče, da bi ga tam topli. In sklenil sem, da se ognem vsakejakemu saldiranju svojega starega računa z Gabrijele s tem, da „naglo preigram svoje bivanje v kopališču“ in lepo hitro zopet odplavam iz Húdobe. Čim preje, tem bolje. Samo to bi bil rad vedel, ali me je hotela gospodična Gabrijele res oklofutati, ali pa se je morda namenila, da mi napravi drugo — kakor se ponavadi reče — nedolžno veselje podobne vrste. In ko se tako v duhu pripravljam na svoj historični beg iz Húdobe, me zdrami iz mojih žalostnih begunskih misli šum obleke. Dvignem glavo — gospodična Gabrijele gre po stezi proti meni in sama.

Slučajno?

Prepričan sem bil, da gospodična Gabrijele ni prišla slučajno v ta kraj kolonade — sama.

Prijazen trenotek je bil to: Nazaj ne morem, naprej nočem. Ah, kdo bi hotel iti naprej, če mora srečati nekoga, ki pri sestanku zelo rad daje zaušnice. Z „obratom obrat“ bi gotovo pokazal, da najbrže vem, pred kom bežim, in vendar nisem imel poguma srečati se z Gabrijele; ne iz

strahu, ampak iz sramu. Sramoval sem se sedaj ne samo Gabrijele, ampak tudi samega sebe in to je pri meni zelo redka stvar.

Gabrijele je bila pred menoj že samo deset korakov približno. Kar sem na svetu, mi ni bilo v nobenih toplicah tako toplo, kakor ravno v tem trenutku v malem gozdičku v húdobskih toplicah. To niso bile več toplice, to je bil že samovar. Gabrijele še dobro videl nisem, tako se mi je delala vsled krute vročine tema pred očmi, tudi dihati nisem več mogel — toda tu mi sam Bog poslal rešilno misel, da bi se enostavno utajil: šel bom mimo kakor popolnoma tuj človek, kakor bi jaz ne bil jaz in kakor bi Gabrijele še nikdar — ne videl ne.

Slike s hrvaškega vsesokolskega zleta v Zagrebu: Sprevod.

V trenutku torej, ko sva se že skoro srečala, sem hotel iti lepo mimo nje, kakor bi ne bilo ničesar med nama, kakor bi me dama, ki jo srečam, prav nič ne brigala (pa me je brigala), v tem pa je Gabrijele že obstala, uprla je vame pogled, da sem se kar stresel, in je rekla s prav čudnim nasmehom:

„Ah, bodite mi pozdravljeni! Kako svidenje!“

Obstal sem seveda tudi jaz, ozrl sem se popolnoma tuje na krasno Gabrijele in sem rekel, kakor bi se hotel česa spomniti:

„Oprostite gospodična — srčno mi je žal — ampak ne spominjam se, da bi ... Oprostite, gospodična, ali se ne motite?“

Gabrijele je zamižala s krasnimi očmi, nekaj časa me je gledala, kakor bi poizvedovala, če se ne moti, nato pa je rekla, kakor bi hotela priti na pomoč mojemu oslabelemu spominu:

„Gabrijele iz Plzna. Kaj sem se tako spremenila, da me niti ne poznate?“

Hotel sem povedati, da se ni spremenila, toda tega seveda nisem mogel reči, ko je nisem poznal, zato sem pripomnil:

„Oprostite, prosim, gospodična, toda res — ne spominjam se — res, ne spominjam se. Tu je gotovo kaka pomota. Mogoče, da sem komu tako podoben —“

In to sem rekel tako lepo drzno, tako ljubko nesramno, da sem revico, krasno Gabrijele popolnoma zmešal. Gabrijele je

osupnila; zamižala je s svojimi krasnimi, velikimi očmi, nekaj časa jih je name uprla, nato pa je rekla zategnjeno:

„Da vi — niste — gospod —?“

Niti dokončati ji nisem pustil.

„Nisem, gospodična. Zagotavljam vas, da nisem. Jaz moram vendar to vedeti,“ sem rekel z nasmehom, kakor bi se hotel blagohotno šaliti.

Gabrijele je bila v tem trenutku v svoji zadregi in v svojem skoro detinskem začudenju tako ljubka, da bi gotovo zopet ponovil — če ne bi bil v svesti, da sem kandidat zaušnic, isto, kar me je tem kandidatom napravilo. Gabrijele se mi je zdela v tem trenutku kakor velik, najbolj sladek bonbon, bonbon brez zavitka; poljubljal bi jo vso, prav vso, tako je bila v svojem začudenju krasna. Toda prosim vas, poljublajte, če dobite za vsak poljub zaušnico ali kaj.

Gabrijele se je zdramila iz svoje zadrege in je rekla nekako hladno, nekako tuje, vendar še nekako milo:

„Potem vas moram seveda prositi, da mi blagohotno odpustite, ker sem se zmotila. Oprostite prosim, gospod.“

„O, prosim, prosim,“ sem odgovoril z glasom, s kakršnim se blagohotno opravi nedolžna zmotila.

„Žal mi je, da sem se zmotila —“

„Ah, prosim, prosim.“

— toda res, gospod, tako ste podobni nekemu gospodu, da ne poznam primere take podobnosti. Prosim še enkrat, oprostite. — Zmotila sem se.“

„Na vsak način, čeprav mi je srčno žal, da nisem oni, ki ga gotovo prištevate svojim posebno dragim prijateljem, drugače bi me gotovo ne ustavili, gospodična.“

„To se pravi —“ je rekla Gabrijele obotavljajoče, obenem je zopet zamižala s svojimi velikimi krasnimi očmi in jih je znova uprla name. „Ta podoba! Da, tudi glas, pogled, kretnje, nasmeh.“ — Prosim, ali nimate morda kakega gospoda brata, ki je približno vaših let?“

(Dalje.)

Hinko Nučič.

(Slika na naslovni strani).

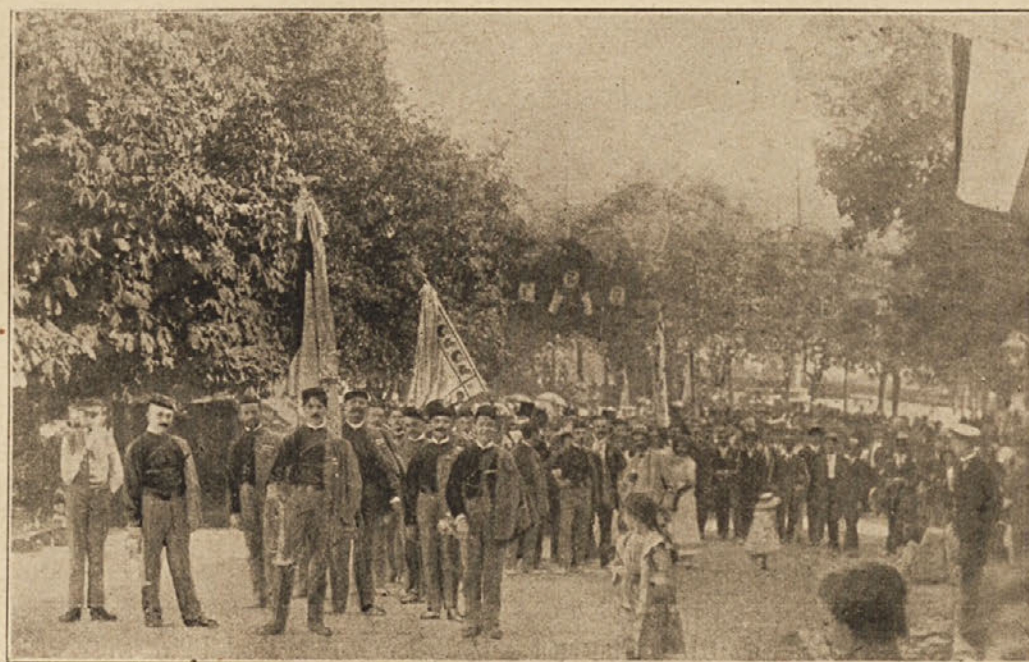
Hinko Nučič se je narodil 19. aprila 1883. leta kot sin preprostih in ubožnih staršev. Njegov oče je bil krojaški mojster v Ljubljani, ki pa je 16. aprila 1898. nenadno umrl, utonil je, zapustivši vdovo in sina edinca v največji bedi. Po dovrstitvi nekaj gimnazijskih razredov je vstopil Nučič pri svojem varuhu kot vajenec h krojaški obrti, od katere ga je pa po poldrugem letu otel gledališču režiser g. Anton Verovšek. Našel ga je med diletanti takratnega „Delavskega gledališča“ v bivšem „Katol. domu“, kjer je sodeloval g. Nučič že od svojega 13. leta. Takoj je spoznal njegov talent in navdušil ga je za pristop k slov. dežel. gledališču. Leta 1899. je že sodeloval tuintam pri predstavah kot statist, pozneje je dobival male ulogice in leta 1900 mu je že javnost priznala, da ga čaka še lepa bodočnost, na gledališkem polju. Prva njegova večja uloga je bila v Govekarjevem; „Desetem bratu“: „Matevžek“. Odtlej se je neprestano in izredno marljivo učil in se s čtivom izpopolnjeval ter desegel z vzorno vztrajnostjo v 11. letih svojega delovanja pri slov. dežel. gledališču v Ljubljani zelo odlično mesto kot igralec, režiser in učitelj „Dramatične šole“. Njegovo železno marljivost, resnost, pedantno to-

dvemi deli: „Antonio Gledjevič“ in „Ubijalci“. Prvo dramo so uprizorili z lepim uspehom v tukajšnjem dežel. gledališču v marcu 1907. l. Druga pa je bila leto pozneje od sl. cenzure prepovedana. Oskrbel je tudi že več dramskih prevodov, ker piše lepo slovenščino. Režiser g. H. Nučič je sijajno dokazal, kaj vzmorejo je-klena volja, sposobnost in prava ljubezen do vzvišenega igralskega stanu, ki je, žal, pri nas Slovincih vse premalo pojmovan. Naj bi našel mnogo posnemalcev, potem postane naše gledališče res slovensko in narodno!

Istrska Postojna. Bolj in bolj se zanima svet za naš krasni biser — za lepo a tužno Istro. Pod veliko Učko sedi gizdava Opatija, to letovišče modernega sveta od vseh strani Evrope; Volosko i Kastav sta se razvila poleg nje in stari Kastav gleda s ponosom na svojo mlado hčerko — Opatijo. Preko Kvarnera proži roke bratu po srcu in krvi ponosnemu Sušaku, ki se poleg potujčene Reke vse lepše razvija v ponos in diko hrvatskemu narodu.

Nova zastava „Istarske Vile“. 1 Gospa dr. Dabovičeva, 2 gospod Kazimir Jelušič, 3 gosp. prof. Vekoslav Spinčić.

Prihod Volosko-Opatijskega Sokola na slavnostni prostor.

čnost in vestnost je spoznal sedanji ravnatelj Fr. Govékar ter ga je imenoval režiserjem za dramo ter v poslednjem času tudi za opero in opereto. V ambiciji, produktivnosti in vsestranski uporabnosti je g. Nučič danes vzor vsem svojim tovarišem. Ker tudi zelo mnogo čita ter študira, si je pridobil lepo izobrazbo in fin umetniški okus. Danes je g. Nučič prvi steber slovenske drame. Prvič je režiral v marcu 1908. leta in odtlej je vodil že tri sezone nepretrgoma predstave v splošno zadovoljnost vse kritike. Kot igralec si je pridobil na mah simpatije ljubljanskega občinstva. V njegovo stroko spadajo visokodramatični, težki, tragični značaji in junaški ljubimci. Iz njegovega repertoira, ki je zelo bogat, imenujemo le nekaj znamenitih vlog klasičnih del: Karel Moor, Genaro, Jaromir, Ferdinand, Melhtal, Faust, Antonius, Mortimer, Karel IV. in iz novejših umotvorov: Knez Njehljudov, Nunzio, Marc Arron, Erazem Predjamski, Cesar Jožef II., Tujec, Jack Brown, vojvoda Charmerace, Edmond Dantes, Braniewski, Antonio Gledjevič, Markus Superbus, Manelik, Dr. Tokeramo, Fric. Tudi kot pisatelj dramatik je nastopil z

Kakih osem kilometrov od Opatije pelje cesta do gozda Lužine, kjer se nahaja več časa poznana, a slabo raziskana jama — prava „Istrska Postojna“ — v občini Kastavski.

Vhod v to jamo ni težak, a ko se spelje še 300 m ceste, bo še lažji. Občina Kastavska bo imela potem lep vhod v to jamo, ki s svojo lepoto ne zaostaja za Postojno. Dosedaj je raziskane jame kakih 550 m.

Danes prinašamo dve slike iz te jame, ki se imenuje tudi „Sparožna pečina“. V jami se nahajajo lepi stalaktiti in stalagmiti, zastori in čipke, vidi se še dobro ohranjena turška glava, prižnica, plašč carja Salomona, in drugo.

Desetletnica hrvaškega pevskega društva „Istarska Vila“ v Kastvu. V nedeljo dne 3. septembra t. l. je slavilo hrvaško pevsko društvo „Istarska Vila“ svojo desetletnico in slavnostno razvitje društvene zastave. Kastav, ta najstarija hrvaška trdnjava, oblekla je ta dan praznično odelo in sprejela goste iz vseh strani, kateri so se odzvali v velikem številu po vabilu „Istrske Vile“. Tu prinašamo nekoliko slik o ti slav-

Hrvaško pevsko društvo „Sloboda“ iz Zagreba.

Tekmovaleci footballskih klubov „Concordia“ in „Hermes“.*

nosti, od katerih nam (1) kaže novo zastavo „Istrske Vile“, ob kateri stoji nje kumica velezaslužena gospa dr. Dabovičeva (1), načelnik občine Kastav, gospod Kazimir Jelusič (2) državni in deželni narodni zastopnik prof. Vekoslav Spinčič (3), II. slika, prihod Volosko-Opatijskega Sokola na slavnostni prostor, in III. hrvaško pevsko društvo „Sloboda“ iz Zagreba, katero se je slavnosti korporativno udeležilo.

Japonsko bojno brodovje v Jadranskem morju. V soboto 2. septembra t. l. je priplula japonska eskadra obstoječa iz bojnih ladij „Kurana“ in „Tone“ v naše morje in se vsidrala v liburnijskem zalivu pred Reko. „Kurana“ ima 14.640 ton in 965 mož posadke, „Tone“ nosi pa 4700 ton in 450 mož posadke. „Kurani“ zapoveduje kapitan Ishii, a „Toneju“ pa kapitan Yama, celi eskadri pa vice-admiral Shimomura. Na čast japonskim gostom so bile prirejene v Opatiji razne zabave, tako da je Opatija faktično izgledala od sobote 2. septembra pa do srede 6. septembra, kakor kakšna japonska naselbina. V torek 5. septembra je igrala od 5. do 7. ure popoldne japonska godba v opatijskem zdraviliškem parku. Dirigiral je kapelnik Setoguchi. Vse komade je izvedla godba prav dobro in je bilo pravo uživanje gledati prvič godbo rumene rase v zdraviliškem glasbenem paviljonu. Park je bil natlačen poln občinstva, med katerim so se sprehajali mnogoštevilni japonski častniki. V ponedeljek se je šla deputacija japonskih častnikov poklonit cesarju na Dunaj, v sredo je pa prišlo zopet 39 japonskih častnikov v ci-

vilu, med katerimi se je nahajal tudi admiral Togo. Značilno je bilo pri prihodu te gospode to, da ko so izstopili iz vlaka na kolodvoru Opatija-Matulje, vsi zaporedoma vun pljunili. Vsi častniki govore poleg svojega jezika tudi francoski ali angleški, nobeden pa ne razume nemški izvzemši kapelnika Setoguchia, ki je študiral v Berlinu. Eskadra je odplula iz liburnijskega zaliva v četrtek 7. t. m. proti Pulju,

„Vrana.“ Iz kamena sestavljena podoba.

kjer je ostala do 10. t. m. in se je potem zopet podala v svojo domovino. Japonski vojaki so vsi enake velikosti in ni videti med njimi nobenega debelega. Disciplina je vzorna, niti na glas ne govore med seboj. Na častnikih se pa pozna takoj pri prvem pogledu fina salonska izobrazba.

K tatvini „Mona Lisa“ v Louvre. Ves trud francoske policije, da bi izsledila tatu dragocene slike, „Gioconde“, koju sliko smo priobčili v šteč. 28. našega lista, je bil dosedaj brezuspešen. Današnja slika nam kaže nekega znanega umetnika, kako dela kopijo znamenite slike, katera je bila nekaj dni potem ukradena.

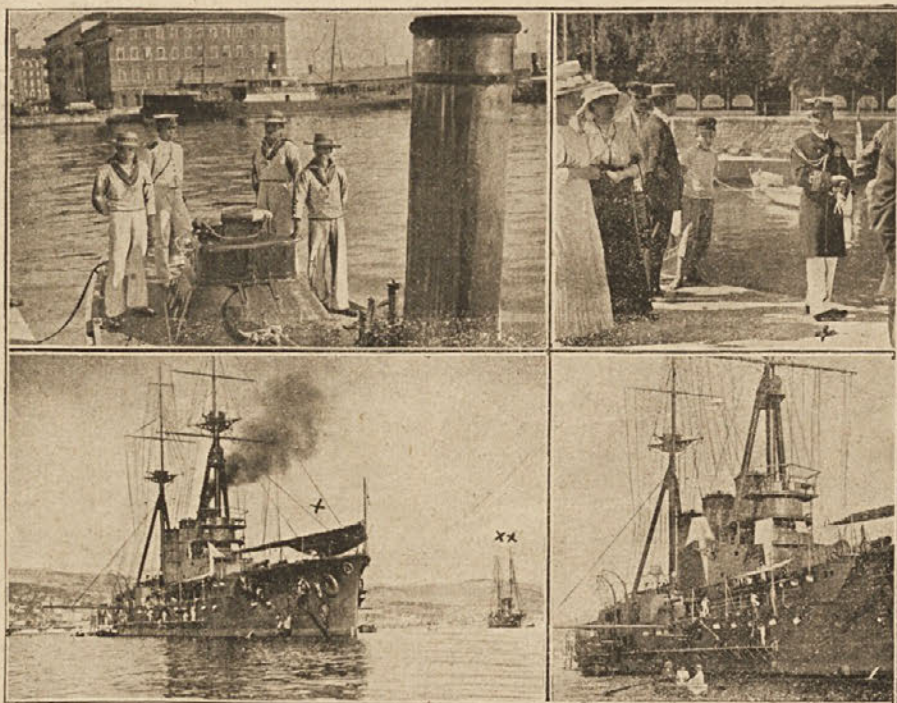
Nogometna tekma „Hermes“ (Ljubljana) proti „Concordia“ (Zagreb). Dne 3. t. m. je stopil slovenski football prvič v regularno tekmo, kajti dosednji matchi so bili zgolj lokalnega značaja in so se vršili večinoma le med domačimi kombiniranimi moštvi. — 3. t. m. pa nam je postavil hrvatski šport ostrega nasprotnika — svoje najboljšo nogometno moštvo H. F. K. Concordia iz Zagreba, ki je bilo kompletirano s tremi izbornimi igralci iz Gradca. Concordia je danes prvo jugoslovansko moštvo, ki je doseglo ne samo doma, marveč tudi proti peštanskim klubom lepe zmage. Ta sloves Concordije navdajal je pristaše našega prvega nogometnega društva „Hermes“ z opravičeno skrbjo, saj se je moralo slovensko moštvo boriti proti Hrvatom brez izkušenj in rutin, ki si jih more pridobiti le v dolgoletnem trainingu in matchi z dobrimi klubi. Rezultat tekme je tedaj za S. F. K. „Hermes“ naravnost časten in obuja najlepše nade, da se iz vrst tega kluba razvije sčasoma prvorazredno moštvo.

Občinstva je prisostovalo okolo 2000 in je z vidnim interesom, včasih celo temperamentno zasledovalo tek igre. Ljubljansko moštvo se je držalo zelo dobro, a izurjenemu hrvatskemu moštvi, ki goji football že nekaj let, dočim so se Slovenci začeli zanimati za ta šport šele nekaj časa sem, ni bilo sicer kos; dosegli pa so vendarle lep rezultat 2 : 3 (2 : 1).

Nogometna tekma postaja v Ljubljani vedno bolj popularna. 17. t. m. se vrši tekma ljubljanskega moštva „Ilirija“ z graškim moštvom.

Zanimivo delo — slika. V izložbi tvrdeke Gričar in Mejač v Ljubljani je razpostavljena podoba, katere fotografijo prinašamo. Sestavljena je iz kamena raznih naravnih barv in naravnih oblik. Podoba je narejena iz tolčenega kamena in ima vsak posamezen kamenček tisto barvo, ki mu ga je dala narava in tisto obliko, ki jo je dobil pod udarci ročnega kladiva. Tudi okvir je v naravnih barvah. Narejen je iz rdečkastega mecesnovega lesa, okrasni na njem pa so iz mecesnovih mladik. Pod sliko pa je napis: Vrana. Iz kamena sestavljena podoba. Prvi poizkus.

Teh barv nobena tvrdka
do zdaj še ne prodaja,
v naravi le jih najde,
kdor vanjo rad zahaja.

Japonsko bojno brodovje v Jadranskem morju: 1. Japonski mornarji. 2. Kapitan Yama. 3. Japonski bojna ladja: X „Kurana“, XX „Toni“. 4. Bojna ladja „Toni“.

Fotografiral Jos. Škrablin.

To delo je pač prvo te vrste. Način, kako sestavljati take podobe, si je pridobil in prisvojil g. Fran Rojec v Radovljici sam po lastnem trudu in prizadevanju, kar se mu je jako posrečilo, kajti podoba je zelo lična, in vendar solidna, ki jamči za trpežnost na suhem in vlažnem kraju.

— Tak sem jaz!
— — ki zna rezolutno nastopati —
— To znam jaz!
— — in svojo avtoriteto vedno varovati —
— To storim vedno!
— Ste li oženjeni?

kavnimi pridatki najboljša. To odkrito priznava vsaka gospodinja, ki rabi ta kavni pridatek. Obenem je Kolinska kavna primes pristno domače blago in zato zasluži, da se povsod vdomači. Tudi mi jo slovenskim gospodinjam prav toplo priporočamo!

Skozi okno vržen je pogostoma denar, ki ga izdamo za posteljno perje in izgotovljeno posteljno opravo, ako se ne obrnemo na pravo tvrdko. — Ravno pri nakupovanju perja za postelje moramo biti posebno previdni in se obrniti le na prve trgovine te vrste. Priporočamo najboljšo tvrdko S. Benisch v Dešenicah št. 180 na Češkem, ki postreže reelno, ter se trudi, da zadovolji vsakega odjemalca. (Glej inse-rat).

Pri operaciji zblaznel. Na kliniki v Čiti v Rusiji se je dogodil pred kratkim grozen slučaj. — Ravnatelj klinike dr. Razonin je operiral v prisotnosti dveh asistentov nekega delavca. Naenkrat de dr. Razonin, da cela operacija nima nobenega smisla in da se je utrudil. Asistenta ga začudeno pogledata. Ko pa je dejal, da bi lahko z eno edino zarezo rešil bolnika vseh bolečin, sta spoznala, da je njun učitelj zblaznel. Dr. Razonin je planil na enega asistenta, ki se je boril z njim, drugi asistent pa je nadaljeval operacijo, kot bi se v sobi ničesar ne dogodilo. Ko je operacijo izvršil je pograbil i on Razonina in obema se je posrečilo zvezati in oddati ga v norišnico.

Sreča zrakoplovca.

Na letališču v Mineoli je te dni zrakoplovec S. S. Jervan s svojim monoplanom padel na tla. Stroj je bil razbit, zrakoplovec pa ni bil poškodovan.

Pridobivajte nove naročnike!

Istrska Postojna: I. Vhod v jamo. (Fotogr. Fr. Palina.)

Drobiž.

Pred sodiščem.

Sodnik: „Vi imate še enega brata, kakor se mi dozdeva?“

Zatoženec: „Da, gospod sodnik.“

Sodnik: „S čim se pa bavi?“

Zatoženec: „On študira.“

Sodnik: „Vidite, vi delate s svojim slabim ponašanjem in kradnjo bratu veliko sramoto. Sramujte se! Kaj pa študira?“

Zatoženec: „Izumiti hoče namreč nov praktični vetril, ker stari, ki sva ga rabila pri vlomih, nama ni več ugajal.“

Med postopači.

„Kaj pa pišeš, Luka?“

„Veš, enega prihodnjih dnij nameravam vlomiti v trgovino zlatnin in zdaj ravno naročujem cenik od tvrdke.“

Opomin.

Oče (sinčku): „Ivan, uči se zdaj ubogati, ko si še majhen, kajti ko boš enkrat oženjen, se boš tega jako težko privadil!“

Tudi nezadovoljnež.

Divjak (obsojen zaradi pretepanja na 50 kron): „Grom in strela, prej je stala klobuta 10 kron... res je strašno, kako se vse draži!“

Najbolji dokaz.

(Mlad mož je prosil za mesto uradnika pri neki tvrdki.)

— Mi potrebujemo za to mesto popolnoma zanesljivega človeka —

— Sem.
— Prosim, dokaz vaših navedb.
— Tu, ključ hišnih vrat.
— Zadoštuje! Sprejeti!

Ni več težko izbirati med kavinimi pridatki, odkar imamo Kolinsko kavno primes. Kolinska kavna primes je namreč med vsemi

Istrska Postojna: II. Plašč carja Salomona. (Fotogr. Fr. Palina.)

Cementne cevi na stroj ali na roko izdelane v vseh merah, barvaste mozaik ploče za tlak, cementna opeka za dimnike itd. Zaloga cementa in stavbnega materiala.

Kranjska betonska tovarna
TRIBUČ & KOMP. LJUBLJANA
Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon šte. 296.

S opjice, balkoni, ograje, stavbeni okraski, spomeniki, korita, betonski votni znaki, pokrivane posode, karnali itd. Edino zastopstvo „Duroлита“ za Kranjsko.

Zanimiv prizor iz Louvre: Neki znamenit umetnik dela kopijo slike „Mona Lisa“.

Ne uničujte pajkov! — Pajki so največji zatiralci moljev, muh in raznih drugih škodljivih in neprijetnih mrčesov. V vrtu in gozdu neizmerno koristijo z uničevanjem listnih uši in drugih takih malih škodljivcev. Praviijo, da pajki store v tem oziru celo več nego ptice.

Listnica uredništva.

Bleščan. Pošljite satiro in pripovedke. Če jih ne bomo rabili, Vam jih vrnemo in nasvetujemo, kam jih naj pošljete. Sicer se pa lahko obrnete tudi na naše leposlovne liste: „Zvon“, „Dom in Svet“ in „Slovan“, glede ture pa na „Planinski Vestnik“. Pozdravi!

Anonimnemu pisu iz Goriške okolice, ki piše glede kolesarskega društva „Danica“ naznanjamo, da se na take „nasvete“ brez podpisa ne moremo ozirati, niti jih upoštevati. Povejte, kdo ste, tedaj se lahko pogovorimo, za sedaj pa smatramo poslano dopisnico kot osebno mržnjo napram temu društvu.

PRESENETLJIVA NOVOST!

600 komadov samo 4 krone.

Krasna pozlačena 36 ur idoča precizijska anker ura z verižico, natančno regulirana, za kar se jamči 3 leta, ena moderna svilen kravat za gospode, trije komadi najfinjših žepnih robcev 1 krasen prstan z imit. žlahtnim kamnom, 1 cevka za smodke z jantrom, ena elegantna ženska broška (novost) eno krasno žepno toaletno ogledalce, ena usnjata denarnica, en žepni nožič, en par manšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vse double zlato s patentiranimi kaveljčki, en srčkan album za podobe s 36 podobami najkrasnejšimi celega sveta, 5 šaljivih predmetov, velika veselost za staro in mlado, en jako praktičen spisevnik z pisma, 20 dopisovalnih predmetov in še čez 500 uporabnih predmetov, ki se v hiši ne morejo pogrešati. Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja stane samo 4 krone.

Pošlje se po povzetju potom centralne razpošiljalnice

F. Windisch Krakov št. T/22

NB. Za neugajajoče denar nazaj.

Mlad inteligenčen
trgovec

želi prevzeti dobro
provizijsko

zastopstvo

proti povrnitvi vožnih
stroškov ali tudi proti
likni plači — Cenjene
ponudbe pod šifro „dobro
upeljan“ na upravnštvo
Slov. Ilustr. Tednika“.

Lepo posestvo

je na prodaj v Deskli
pri Kanalu. Le-to obstoji
iz nove enonadstropne
hiše z gospodarskimi pri-
tiklinami in z velikim
lepim vrtom, nadalje iz
njiv, travnikov, gozdov
in pašnikov v skupni po-
vršini 20 njiv.

Vse posestvo je vzor-
no vrejeno in obdelano
in z žlahtnimi sadnimi
drevesi nasajeno.

Natančneje pojas-
nila daje Adalbert Ivan-
čič, trgovec v Kanalu.

F. K. Kaiser

puškar v Ljubljani, Šelen-
burgove ulice št. 6, pripo-
roča svojo bogato zalogo
raznovrstnih pušk in sa-
mokresov, lovskih potreb-
ščin, vseh del koles (bi-
ciklov) kakor tudi ume-
talni ognj po najnižjih
cenah. Popravila pušk,
samokresov in biciklov
točno in solidno. Cenov-
nik zastoj in poštne
prosto.

H. Volk

kemična pralnica v
ŠOŠTANJU (Štaj.),
urejena z najnovejši-
mi stroji na par
in elektriko, se pri-
poroča za snajenje
vsakovrstnih oblek.

— Nabiralnice: —

Ljubljana:
Modni salon G. Ivan
Magdič, Miklošič-
eva cesta št. 5.

Celje:
Modni salon G. Jos.
Hočevan, Kolod-
vorska ulica št. 5.

Bled:
Krojaški mojster:
Peter Rus.

Cene primerno nizke.
Delo solidno in se v teku
tedna izgotovi. Lišpa ni
treba odstraniti. Za vse
stvari v snajenje izro-
čene se jamči.

Prvo narodno podjetje,
ki obstoja že 15 let.

Mezdno in mitniško

zmletev kakor tudi za-
menjavo vseh vrst žita
oskrbuje najhitreje in
najceneje umetni valčni
mlin

v Rušah pri Mari-
boru.

Hiša

v Trbovljah, enonad-
stropna, 5 minut od farne
cerkve, tik okrajne ceste,
z vsemi pritliklinami in
460 sežnji zemljišča, še
9 let davka prosta, se ceno

proda.

Franc Drnovšek, nadpaz-
nik, Ojstro, p. Hrastnik.

Velika, dobičkonosna,
še davka prosta

HIŠA

z večlet obstoječo dobro obi-
skano trgovino z mešanim
blagom se v Celjski okolici
takoj proda pod ugodnimi po-
goji. Izplačati je le tretjino.
Cena 36.000 K. Dolenc, Celje,
Poljska ulica št. 8.

Naprodaj

hiša

v Dornbergu, tik glavne ceste.
Pripravna za gostilno in trgo-
vino. 7 sob, 1 dvorana, 2 izbi,
2 kuhinji, 2 kleti, 1 hlev, ob-
širno podstrešje, veliko dvo-
rišče in velik vrt s trsjem.
Skupaj 1609 m². Pojasnila daje
Josip Perozzi v Dornbergu.

Proda se

malo posestvo

v Rudniku št. 9, obstoječe iz
hiše in gospodarskega poslopja,
pri hiši je velik sadni vrt v ne-
posredni bližini se nahaja za-
raščena gozd. Njiv je za deset
mernikov posestva, k posestvu
pripada tudi travnik. Hiša in
gospodarsko poslopje je zidano
in v najboljšem stanu obra-
njeno. Lega posestva je zelo
ugodna! Podrobnejša pojasnila
daje: Franc Šavelj, Radomlje
št. 16 pri Kamniku.

Čvrstejša in močnejša

osla

ali ponija z opravo
kupi takoj V. Paar, ho-
telir na kolodvoru v Je-
senicah.

Učenec

boljših staršev, marljiv,
ki ima veselje do trgo-
vine, se sprejme v trgo-
vino z mešanim blagom
in železnino. Ponudbe na
Josip Brinšek, trgovec,
Trnovo na Kranjskem.

Na prodaj

imam večjo množino
ugašenega apna, starega
nad 30 let.

Na prodaj imam tudi
svet, zvišan nad deželno
cesto v Stari Loki, in oral
za posebne stavbe. Kdor
želi lahko kupi.

Alojz Berčič,

zidarski mojster, Stara
Loka 63, pošta Škofja
Loka.

Najcenejše in najboljše
se nakupijo

vse šolske in pi-
sarniške potreb-
ščine

v trgovini

IV. BONAČA,
Šelenburgova ulica, na-
sproti glavne pošte.

Solidna postrežba! Iz-
borna blago!

Sprejme se en ali
dva

mizarska - -

- pomočnika

pri Franu Šavelju
v Radomljah št. 16
pri Kamniku.

Učenca

za trgovino z me-
šanim blagom in de-
želnimi pridelki, po-
štenih staršev, ki je
dober v računu in
pisavi sprejme

Friderik Skušek,
Metlika, Dolenjsko.

Najboljši češki nakupni vir!

Ceno posteljno perje!!

Kg. sivega, dobrega, puljenega 2 K; boljšega
2-40 K; prima polbelega 2-80 K; belega 4 K;
belega puhastega 5-10 K; kg. velefinega sne-
žnobelega, puljenega, 6-40 K, 8 K; kg. puha,
sivega 6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfi-
nejši prsni puh 12 K. Naročila od 5 kg naprej
franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitega

rdečega mo-
drega, belega ali rumenega nankinga, pernica
180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema zgla-
vnicama, 80 cm dl., 60 cm šir., polnjena z
novim sivim, prav stanovitnim puh. perjem
16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne
pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K, zglaivnice 3 K,
3-50 K, 4 K. Pernica, 200 cm dolga, 140 cm
šir. 13 K, 14-70 K, 17-80 K, 21 K, zglaivnica,
90 cm dolga, 70 cm šir. 4-50 K 5-20 K, 5-70 K,
spodnja pernica iz močnega, črtastega gradla,
180 cm dolga, 116 cm šir. 12-80 K, 14-80 K.
Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej
franko. Lahko se franko zamenja za neuga-
jajoče se vrne denar. — Natančni cenovniki
gratis in franko.

- S. Benisch, Dešenice šteč. 767. Češko. -

Minka Horvat, modistinja.

Jaz podpisana ne delam kričeče reklame, pač pa
postrežem cenjenim damam v svoji stroki, kar naj-
bolje, ker imam dovolj spretnosti za to. Vedno
pazim, da imam, kolikor mogoče majhne režijske
stroške, zato mi je mogoče nuditi svoje blago in
delo, kar najceneje. Kdor se o tem prepriča, ostal
mi bode zvest odjemalec. Dame z dežele dobe na
zahtevanje slike. Vsa popravila najceneje.

Minka Horvat, modistinja

Ljubljana, Sv. Jakoba trg.

Pristen dober

brinjevec se dobi pri L. Šebeniku
v Sp. Šiški pri Ljubljani.

JOSIP KUKOVEC, Maribor

Tržaška cesta št. 7

priporoča svojo zalogo špecerijskega blaga
po najnižjih cenah kakor tudi cementna,
apni, raznih barv, olja in mineralnih vod.

Točna in solidna postrežba!

Najboljše, najzaneslivejše pariške novosti,

kakor tudi izdelovanje vseh vrst chi-
rurških bandaž, kakor kilnih pasov
z ali brez peresa, trebušnih obvez, suspenzorijev
itd., pokončne držaje, umetne ude in druge aparate
proti telesnim poškodbam po zdravniškem predpisu
priporoča

po nizkih cenah bandažist in rokavičar

FRANC PODGORŠEK

Maribor, Burggasse št. 7.

Agitirajte in pošljite naročnino!